

Kronika PPP

Zomrel prim. MUDr. Rudolf Ocifák

Slovenská a československá psychiatria prišla v tomto roku o ďalšieho vynikajúceho psychiatra a vzácného človeka - rozlúčili s emeritným primárom MUDr. Rudolfom Ocifákom.

Rudolf Ocifák sa narodil 4.10. 1924 v Prešove, promoval na Lekárskej fakulte UK v Bratislave r. 1951. Hneď po promócií nastúpil do Psychiatrickej liečebne v Pezinku, ktorú v tom čase viedol prof. Matulay, a kde sa už od roku 1952 začalo pracovať s psychofarmakami. Po vynútenom odchode prof. Matulaya z Pezinka dostal roku 1958 aj on - mladý lekár - dekrét na funkciu primára novovznikajúceho krajského psychiatrického

oddelenia v Rimavskej Sobote, ktoré bolo umiestnené v bývalej väznici.

Obr. 1. Prim. MUDr. Rudolf Ocifák v čase zakladania psychiatrického oddelenia v Rimavskej Sobote.

Obr. 2. Oslavy 50. výročia založenia Psychiatrického oddelenia NsP v Rimavskej Sobote spolu s bývalými spolupracovníkmi s prim. MUDr. Augustínom Nagyom (vľavo) a s prim. MUDr. Stanislavom Kundom CSc. (vpravo).

Tu so spolupracovníkmi vybudoval 96-lôžkové oddelenie, zaslúžil sa o otvorenie Psychiatrickej liečebne v Kremnici, neskôr o prestavbu Psychiatrickej liečebne v Sučanoch. Rozbiehal činnosť viacerých psychiatrických ambulancií, protialkoholických poradní a záchytných staníc na území Stredoslovenského kraja. Roku 1963 odišiel z Rimavskej Soboty na Psychiatrické oddelenie v Žiline - Bytčici. Krajským psychiatrom pre Stredoslovenský kraj zostal až do administratívnej reorganizácie roku 1969. Roku 1974, v čase normalizácie, sa vracia do rodného Prešova, kde prijal miesto primára a za krátko aj riaditeľa PL. Z postu primára odišiel do dôchodku roku 1991. Zomrel 3.8.2013 v Prešove.

Prim. Ocifák počas 40 rokov náročnej profesionálnej kariéry vychoval viacerých úspešných psychiatrov, vybudoval a viedol pracoviská, ktoré boli v tom čase avantgardné. Počas jeho pôsobenia v Rimavskej Sobote vyrástlo niekoľko psychiatrov, ktorí významne prispeli k rozvoju psychiatrie nielen na Slovensku, ale aj za našimi hranicami. Hovorieval, že tak, ako jeho postretlo životné šťastie, že začínal u profesora Matulaya, tak sa snažil svoju prácu orientovať na praktickú psychiatriu s dôrazom na psychofarmakologickú liečbu a budovanie odboru. Jeho aktivitu a vynikajúce výsledky boli ocenené Striebornou medailou Slovenskej lekárskej spoločnosti J.E. Purkyně a Vyznamenaním MZd ČSSR za rozvoj zdravotníctva na Slovensku.

Dnes sa lúčime s nestorom slovenskej psychiatrie. Budú nám chýbať jeho skúsenosti, mentorské slovo i lišiacky priateľský úsmev.

Češť jeho pamiatke!

S. Kunda, A. Nagy, P. Korcsog